

Fædrelandssang

Tekst: Adam Oehlenschläger, 1823

Melodi: H. E. Krøyer, 1835

Der er et yndigt land,
det står med brede bøge
nær salten østerstrand
nær salten østerstrand.
Det bugter sig i bakke, dal,
det hedder gamle Danmark,
og det er Frejas sal,
og det er Frejas sal.

Der sad i fordums tid
de harniskklædte kæmper,
udhvilede fra strid
udhvilede fra strid.
Så drog de frem til fjenders mén,
nu hvile deres bene
bag højens bautasten,
bag højens bautasten.

Det land endnu er skønt,
thi blå sig søen bælder,
og løvet står så grønt
og løvet står så grønt.
Og ædle kvinder, skønne mø'r
og mænd og raske svende
bebo de danskes øer,
bebo de danskes øer.

Hil drot og fædreland!
Hil hver en danneborger,
som virker, hvad han kan
som virker, hvad han kan!
Vort gamle Danmark skal bestå,
så længe bøgen spejler
sin top i bølgen blå,
sin top i bølgen blå.
Vort gamle Danmark skal bestå,
så længe bøgen spejler
sin top i bølgen blå,
sin top i bølgen blå.